

Η Πολιούχος των Αθηνών Αγία Φιλοθέη

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Image not found or type unknown

Η αγία Φιλοθέη γεννήθηκε στην Αθήνα από γονιούς άρχοντες, μοναχοπαίδι του Αγγέλου Μπενιζέλου και της Συρίγας. Φιλοθέη ονομάσθηκε όταν έγινε καλογρηά, αλλά το πρώτο όνομά της ήταν Ρεβούλα. Η μητέρα της ήτανε στείρα και παρακαλούσε το Θεό να της δώσει τέκνο, και μία νύχτα είδε πως βγήκε από το εικόνισμα της Παναγίας ένα φως δυνατό και πως μπήκε στην κοιλιά της. Κι αληθινά, το φως εκείνο ήτανε η αγιασμένη ψυχή της κόρης που γέννησε σ' έννιά μήνες.

Από μικρή φανέρωνε με τα φερσίματα και με τα αισθήματά της ποιά θα γινότανε υστερώτερα, στολισμένη με κάθε λογής αρετή. Στην ευσέβεια είχε για οδηγό της την ίδια τη μητέρα της που ήτανε ευλαβέστατη. Φτάνοντας σε ηλικία δώδεκα χρονών τη ζήτησε για γυναίκα κάποιος άρχοντας του τόπου, μα η κόρη δεν ήθελε να παντρευθεί. Αλλά επειδή οι γονιοί της την παρακαλούσανε, η τρυφερή ψυχή της δεν βάσταξε να τους λυπήσει και να τους παρακούσει και στο τέλος παραδέχθηκε να πανδρευθεί με εκείνον τον πλούσιο άνθρωπο, που ήτανε όμως πολύ φτωχός

στην ψυχή, διεστραμμένος και κακός. Τρία χρόνια έζησε μαζί του η Ρεβούλα κάνοντας υπομονή στα απότομα φερσίματά του, ως που ο άνδρας της πέθανε κι άπόμεινε χήρα. Οι γονιοί της θελήσανε να την ξαναπαντρέψουνε, μα αυτή τους είπε καθαρά πως έταξε να γίνει καλόγρηα.

Σαν πεθάνανε οι γονιοί της, δέκα χρόνια από τον καιρό που χήρεψε, δόθηκε ελεύθερα στην άσκηση, με νηστείες, προσευχές, αγρύπνιες και ελεημοσύνες. Κατήχησε τις υπηρέτριές της και τις έκανε δοχεία του Πνεύματος. Κατά θέλημα του αγίου Ανδρέα που είδε στον ύπνο της, έχτισε ένα μοναστήρι με εκκλησία στόνομά του. Είναι η εκκλησιά που σώζεται ακόμα πλάγι στο μέγαρο της Αρχιεπισκοπής στην οδό Αγίας Φιλοθέης. Αφού τελείωσε το μοναστήρι, η Ρεβούλα χειροθετήθηκε μοναχή με τόνομα Φιλοθέη. Οι πρώτες αδελφές που ζήσανε μαζί της ήτανε οι δουλεύτρες που είχε στο πατρικό σπίτι της. Με τον καιρό έδραμαν πλήθος άλλες παρθένες κι από αρχοντικές οικογένειες και ντυθήκανε το μοναχικό σχήμα. Ζήσανε αγωνιζόμενες τον καλόν αγώνα με υποταγή στην άξια ηγουμένησσα που τις διοικούσε στον πνευματικό δρόμο σαν κάποια αγία Συγκλητική. Τα αγιασμένα λόγια της έμπαιναν στην καρδιά τους σαν δροσιά και άνθιζαν μέσα τους τα εύοσμα άνθη των αρετών. Και τα έργα της βεβαιώνανε τα λόγια της κατά τα λόγια του Χριστού που λέγει: «Ὁς ὁ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. ε΄, 19). [Περισσότερα](#)